

11.01.2021 r.

Podsumowanie roku 2020.

Globalne wydarzenia

Rok 2020 został zdominowany przez temat pandemii, która dotknęła wszystkie kraje na świecie i była jednym z nielicznych w ostatnim stuleciu wydarzeń o charakterze globalnym. Pierwsze informacje o nowym wirusie pojawiły się pod koniec 2019 roku, a w styczniu 2020 r. WHO (skrót z ang. Światowa Organizacja Zdrowia) ogłosiła międzynarodowy stan zagrożenia zdrowia publicznego, a w marcu ogłosiła globalną pandemię. Rynki finansowe w okresie od stycznia do połowy lutego praktycznie nie reagowały w istotny sposób na rozprzestrzenianie się wirusa, dopiero jego dotarcie do Włoch w drugiej połowie lutego i szerzej do Europy spowodowało panikę wśród inwestorów. **Rynki akcji i obligacji wysokiego ryzyka zareagowały spadkami i straciły na wartości od końca lutego do drugiej połowy marca ponad kilkadziesiąt procent.** Rządy podjęły decyzję o zamknięciu granic oraz wyłączeniu sporej części aktywności gospodarczej (tzw. lockdown) w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się wirusa. W tym samym czasie banki centralne złagodziły istotnie politykę monetarną za pomocą tradycyjnych narzędzi (jak stopy procentowe) oraz bardziej niestandardowych instrumentów. W Europie ECB wprowadził program skupu aktywów oraz ułatwił bankom tanie finansowanie działalności, natomiast w USA Fed obniżył stopy procentowe o ponad 150 punktów bazowych oraz przedstawił szereg działań pomocowych, m.in. skup aktywów, tanie pożyczki. **Pomoc monetarna nie ograniczyła się jednak tylko do największych banków centralnych w krajach rozwiniętych. Narodowy Bank Polski, a także jego odpowiedniki na Węgrzech, w Rumunii, Indonezji, na Filipinach również sięgnęły po obniżki stóp i bardziej niestandardowe narzędzia.**

Wraz z luźniejszą polityką monetarną **większość krajów wprowadziło szczodre programy fiskalne, aby wspomóc gospodarkę w trakcie niezwykle mocnego i nagłego szoku.** Większość programów opierała się na bezpośrednim wsparciu finansowym ludzi pozostawionych nagle bez pracy oraz pożyczkach i gwarancjach dla firm. W Europie rozpoczęły się również rozmowy nt. paneuropejskiego funduszu wparcia gospodarczego oraz możliwości zaciągania wspólnych długów na poziomie europejskim. **Zdecydowane działania rządów i banków centralnych uspokoiło rynki finansowe, które zaczęły silnie odbijać już od kwietnia a nawet końca marca.** Inwestorzy czuli, że mają poduszkę bezpieczeństwa w postaci polityki monetarnej i fiskalnej, co spowodowało powrót pieniędzy do bardziej ryzykownych instrumentów jak akcje i obligacje korporacyjne oraz obligacje krajów rozwiniętych. Silne wzrosty na rynkach zaczęły się w momencie, kiedy aktywność gospodarcza na świecie osiągnęła swój dołek. Począwszy od maja większość krajów zaczęła rezygnować z twardego lockdownu i pod koniec drugiego kwartału sytuacja epidemiczna wydawała się być w miarę stabilna. **Spadek PKB w drugim kwartale był bezprecedensowy poza czasami wojennymi** – od 9% spadku w ujęciu kwartalnym w USA, przez ponad 12% w strefie euro do prawie 20% w Wielkiej Brytanii. Złożyły się na to ograniczenia pandemiczne w części sektorów usługowych (zakwaterowanie, restauracje, rozrywka), jak i początkowy szok w przemyśle spowodowany zamknięciami granic, fabryk oraz przerwaniem łańcuchami dostaw. W dalszej części roku przemysł radził sobie dużo lepiej niż usługi ze względu na utrzymujące się obostrzenia w tym drugim sektorze, a normalizację w tym pierwszym oraz zwiększony popyt na dobra.

11.01.2021 r.

Trzeci kwartał był gospodarczo zdecydowanie lepszy niż drugi i większość krajów na świecie zaczęła wychodzić z recesji rozpoczętej w Q1 2020. Otwarcie granic w Europie, większości usług oraz dalsze wsparcie ze strony rządzących i polityki monetarnej spowodowało, że w Q3 mieliśmy do czynienia z relatywnie stabilną sytuacją w porównaniu do wiosny. Wzrost PKB w Q3 2020 był w Europie i USA spektakularny, chociaż wynikało to wyłącznie z bardzo niskiego poziomu PKB w drugim kwartale – w ujęciu kwartalnym wzrost PKB w Q3 w strefie euro wyniósł ponad 12,5%, w USA nieco mniej, ale tam skala spadku w Q2 nie była tak dotkliwa. Podczas miesięcy wakacyjnych większość rynków odrobiła straty związane z paniką w marcu. Na przełomie Q3/Q4 wzrosły oczekiwania na pojawienie się szczepionki na Covid-19 jeszcze w 2020 roku, co zbiegło się z rozpędzającą się drugą falą pandemii w Europie i USA. Rynki generalnie pozostały dość silne, chociaż zarówno na akcjach, jak i obligacjach mieliśmy do czynienia z niewielką korektą. **Wybory prezydenckie w USA na początku listopada wygrał Joe Biden, co generalnie dało kolejny sygnał do wzrostów na ryzykownych aktywach, które po słabszym przełomie trzeciego i czwartego kwartału z nawiązką odrobiły straty z wiosny.** Tuż po wygranej Bidena kooperacja firm BioNTech / Pfizer ogłosiła bardzo wysoką skuteczność (>90%) opracowanej przez nich szczepionki. Następnie zrobiła to spółka Moderna, co jeszcze polepszyło nastroje rynkowe i przybliżyło powrót do normalnego funkcjonowanie gospodarek. Mogliśmy obserwować rotację na rynku (większe napływy do jednej klasy aktywów i jednocześnie odpływy z innej klasy aktywów) objawiającą się wzrostem cen akcji i obligacji podmiotów, które były najbardziej narażone na pandemię. Optymizm rynkowy był w kontraście do faktycznej sytuacji w poszczególnych krajach, które od listopada w większości powróciły do podobnych lub nieco mniejszych ograniczeń jak te, które miały miejsce na wiosnę. Prognozy gospodarcze na Q4 były rewidowane w dół ze względu na postępujące rozprzestrzenianie się wirusa, ale lepszy od oczekiwań wzrost gospodarczy w Q3 i wzrastający optymizm na 2021 rok dał nadzieję na krótkotrwały efekt kolejnego spowolnienia gospodarczego i szybkie odbicie. Na początku grudnia Wielka Brytania jako pierwszy kraj świata zachodniego dopuściła do użycia szczepionkę BioNTech / Pfizer oraz rozpoczęła masowe szczepienia. W następnej kolejności dołączyły Stany Zjednoczone, a dopiero po nich Unia Europejska, w której szczepienia zaczęły się po świętach Bożego Narodzenia.

Rynek akcji i obligacji

Rok 2020 wymagał od inwestorów akcyjnych w szczególności dobrego wycucia czasu. Początek roku był, relatywnie do pozostałych miesięcy, bardzo spokojny, ale dawał pierwsze symptomy potencjalnego dużego ryzyka wyprzedaży akcji. Przez rynki przewinęły się pierwsze doniesienia o szybko rozprzestrzeniającym się wirusie z Wuhan oraz zamykanych dzielnicach mieszkalnych w Chinach obejmujących miliony mieszkańców. **Druga połowa pierwszego kwartału to szczyt paniki na rynkach finansowych, w tym głównie akcyjnych i masowa wyprzedaż, podczas której indeksy traciły nawet 1/3 wartości.** Drugi kwartał, to już początek silnego odbicia w następstwie odmrażania gospodarek i oczekiwań rynkowych na V-kształtne odbicie gospodarcze. Trzeci kwartał to moment niepewności co do dalszego rozwoju gospodarczego w następstwie nadciągającej 2. fali zachorowań. Ostatni kwartał należał do strony popytowej, która budowała swoje pozytywne nastawienie w oparciu o skuteczność szczepionek oraz wielkie stimulusy fiskalne na całym świecie. Silnym wsparciem dla kupujących było także środowisko efektywnych ujemnych stóp procentowych (wysoka inflacja, niskie stopy procentowe), które przyciągały kapitał do klas aktywów cechujących się wysokim ryzykiem inwestycyjnym. Ważnym czynnikiem dla stóp zwrotu było silne osłabienie się dolara względem innych walut pod koniec roku, po wygranej w wyborach prezydenckich w USA przez Joe Bidena. W konsekwencji

11.01.2021 r.

indeks rynków wschodzących MSCI EM wzrósł aż o 15,8%, a globalny indeks rynków rozwiniętych MSCI ACWI wzrósł o 14,3%. Wśród regionalnych indeksów akcyjnych najlepiej w ujęciu dolarowym poradził sobie Nikkei, który wzrósł aż 22,3% (16% w JPY). Bardzo dobrze zachował się również amerykański indeks S&P 500, który wzrósł o 16,3% ustanawiając kolejne historyczne szczyty. Dax wzrósł o 13,5% w ujęciu dolarowym i tylko 3,5% w lokalnej walucie. Bardzo słabo poradziła sobie strefa euro. W ujęciu dolarowym indeks Eurostoxx 50 wzrósł o 3,3% a w EUR spadł o 5%.

W przypadku obligacji rok 2020 był równie ciekawy i zmienny jak na rynku akcji, ale generalnie zwroty dla inwestorów były pozytywne. W początkowej fazie kryzysu, tj. pod koniec lutego i w marcu obligacje skarbowe krajów rozwiniętych, aktywa uznawane za bardzo bezpieczne, mocno zyskały (ich rentowności spadły) ze względu na działania banków centralnych oraz ogólny odwrót od ryzyka na rynkach finansowych. Rentowność Bunda spadła w pewnym momencie z okolic -0,2% na początku 2020 roku do prawie -0,9% w apogeum kryzysu. Rentowność US Treasuries spadła z poziomu prawie 2% na początku 2020 do 0,5% w marcu i towarzyszyły temu obniżki stóp procentowych przez Fed o 150 punktów bazowych. Cały rok obligacje skarbowe Niemiec zakończyły z zwrotem ponad 3%, a US Treasuries ponad 8,2%. Odwrotnie zachowywały się obligacje krajów peryferyjnych strefy euro, np. Włoch czy Portugalii. We Włoszech rentowność 10-letnich obligacji podskoczyła do 2,5% w marcu z poziomu 1% na początku roku, a w Portugalii do 1,5% z 0,2% w lutym. Wzbudziło to niepokój Europejskiego Banku Centralnego, który zareagował słownie i za pomocą rozszerzonego programu skupu aktywów (Pandemic Emergency Purchase Programme) postanowił walczyć ze wzrastającymi rentownościami w słabszych gospodarczo krajach strefy euro. Szczyt wzrostu rentowności na peryferiach strefy euro nastąpił 18 marca i od tego czasu rentowności we Włoszech czy Portugalii zaczęły spadać i ten trend był kontynuowany do końca roku. Świadczyło to o powrocie normalniejszych warunków na rynki finansowe oraz zwiększonej wiary w kompetencje Europejskiego Banku Centralnego. W całym roku włoskie obligacje zyskały 8%, a portugalskie ponad 4%. Obligacje korporacyjne o podwyższonym ryzyku (high-yield) oraz obligacje skarbowe krajów rozwijających się denominowane w USD również mocno straciły na wartości na początku kryzysu. Indeksy obligacji high-yield denominowane w EUR i USD straciły początkowo ponad 20%, ale cały rok zakończyły na plusie odpowiednio: 2,8% i 6,2%.

Komentarz do wyników funduszy inwestycyjnych funduszy w 2020 r.

Pomimo trudnego roku zdecydowana większość funduszy zarządzanych przez Santander TFI osiągnęła pozytywne stopy zwrotu w 2020 r.

DŁUŻNE

Wśród subfunduszy inwestujących w instrumenty dłużne zdecydowanym zwycięzcą 2020 r. okazały się subfundusze obligacji skarbowych. **Santander Obligacji Skarbowych jak i Santander Prestiż Obligacji Skarbowych osiągnęły stopy zwrotu netto odpowiednio 6,6% oraz 6,7%.** Taki wynik był możliwy w dużej mierze dzięki dużym spadkom rentowności (co oznacza wzrost cen) obligacji na świecie, jak i w Polsce zwłaszcza w I połowie roku.

Pomimo dużych spadków w marcu subfundusze obligacji korporacyjnych zakończyły 2020 rok z całkiem dobrymi wynikami. **Zarówno Santander Obligacji Korporacyjnych jak i Santander Prestiż Obligacji**

11.01.2021 r.

Korporacyjnych z nawiązką odrobiły straty spowodowane pandemiczną wyprzedzą i zakończyły rok z wynikami odpowiednio 1,3% oraz 1,4%.

Bardzo dobre wyniki jak na tę klasę aktywów zanotowały subfundusze dłużne krótkoterminowe ze stopami zwrotu za 2020 r. na poziomie ok. 1,65%. Warto pamiętać, iż są to wyniki historyczne i z uwagi na niskie obecne poziomy stóp procentowych są nie do powtórzenia w najbliższym czasie.

AKCYJNE

Najlepszymi wynikami jeśli chodzi o fundusze akcyjne w 2020 r. mogą się pochwalić subfundusze inwestujące na rynkach zagranicznych, zwłaszcza w sektorze technologicznym oraz w spółki wzrostowe. **Santander Prestiż Technologii i Innowacji zyskał aż 42,7% a Santander Akcji Spółek Wzrostowych nieco ponad 27%. Wysoki wynik, na poziomie 21,6%, osiągnął także Santander Prestiż Akcji Amerykańskich.**

Wśród subfunduszy inwestujących na rynku lokalnym najlepiej radził sobie ten inwestujący w segmencie małych i średnich spółek. **Santander Małych i Średnich Spółek zakończył rok z wynikiem 22,4%. Subfundusze uniwersalne również osiągnęły dodatnie wyniki inwestycyjne pomimo niewielkiego spadku indeksu WIG w skali całego roku. Przykładowo Santander Prestiż Akcji Polskich zyskał 5,4%.**

Nieco słabiej wypadły subfundusze inwestujące w regionie Europy Środkowo-Wschodniej oraz subfundusze akcji europejskich. Były to jedyne produkty w tej klasie aktywów, które zakończyły rok z ujemnymi wynikami.

MIESZANE

Wyniki funduszy mieszanych były oczywiście pochodną sytuacji na rynkach obligacji i akcji. W I połowie roku lepiej radziły sobie te, w których większy był udział obligacji, natomiast w dalszej części roku te z większym udziałem akcji. **Ostatecznie np. wynik subfunduszu Santander Stabilnego Wzrostu był lepszy niż w przypadku subfunduszu Santander Zrównoważony (odpowiednio 5,9% i 4%).**

Dobre wyniki osiągnęły subfundusze Platinum. W tym przypadku sprzyjało zaangażowanie w akcje zagraniczne, które zachowywały się lepiej niż krajowe. **Santander Platinum Dynamiczny zyskał aż 11%** ale pozostałe subfundusze tj. Santander Platinum Stabilny oraz Santander Platinum Konserwatywny również uzyskały dobre wyniki tj. odpowiednio 7,8% oraz 6,5%.

ABSOLUTNEJ STOPY ZWROTU

Subfundusz Santander Prestiż Alfa zakończył rok z bardzo dobrym wynikiem na poziomie 8,2%. Wyniki inwestycyjne pokazują, że produkt ten daje możliwość zarobku niezależnie od koniunktury na rynkach akcji tj. zarówno w okresie spadków (np. we wrześniu czy październiku), jak również w okresie wzrostów na rynkach akcji.

ZDEFINIOWANEJ DATY (PPK)

Wszystkie subfundusze PPK zanotowały solidne wzrosty. Lepiej poradziły sobie te z najpóźniejszą zdefiniowaną datą z racji większego udziału akcji. Przykładowo subfundusz PPK 2025 zyskał 7,9%, a np. subfundusz Santander PPK 2050 aż 10,3%.

11.01.2021 r.

Materiał jest prezentowany w celach informacyjnych i nie powinien być wyłączną podstawą podejmowania decyzji inwestycyjnych.

Prezentowane wyniki (stopy zwrotu) subfunduszy funduszy Santander dotyczą zmian wartości aktywów netto odpowiednich subfunduszy przypadających na jednostkę uczestnictwa w odpowiednim okresie, są danymi historycznymi i nie stanowią gwarancji uzyskania podobnych wyników w przyszłości. Wyniki te nie uwzględniają ewentualnego opodatkowania uczestników oraz ponoszonych przez nich opłat z tytułu zbycia i odkupienia jednostek - zgodnie z tabelą opłat dostępną w języku polskim na stronie Santander.pl/TFI.

Wartość aktywów netto niektórych subfunduszy funduszy Santander cechuje się dużą zmiennością ze względu na skład portfela inwestycyjnego. Niektóre subfundusze mogą inwestować więcej niż 35% aktywów w papiery wartościowe emitowane, gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

Fundusze nie gwarantują realizacji założonego celu inwestycyjnego ani uzyskania określonego wyniku inwestycyjnego. Przed podjęciem decyzji inwestycyjnej Uczestnik powinien wziąć pod uwagę opłaty związane z subfunduszem oraz uwzględnić ewentualne opodatkowanie zysku. Uczestnik musi liczyć się z możliwością straty przynajmniej części wpłaconych środków.

Dane finansowe subfunduszy, opis czynników ryzyka oraz informacje na temat opłat związanych z uczestnictwem w subfunduszach znajdują się w prospektach informacyjnych oraz tabelach opłat dostępnych na Santander.pl/TFI i u dystrybutorów funduszy Santander.

Niniejszy dokument nie może być kopiowany, cytowany lub rozpowszechniany w jakikolwiek sposób bez uprzedniego pisemnego zezwolenia Santander TFI S.A. Autorzy nie ponoszą odpowiedzialności za skutki decyzji inwestycyjnych podjętych wskutek interpretacji powyższego dokumentu.

2021 © Santander Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna. Wszelkie prawa zastrzeżone. Nazwa Santander i logo „płomień” są zarejestrowanymi znakami towarowymi.